

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 1T/84/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010347
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4213010347.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému V. E. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 21.1.2016, samosudkyňou JUDr. Erikou Jóbovou takto

rozhodol:

Obžalovaný V. E., narodený X. marca XXXX v Z.,
J. L., trvalý pobyt Z. N.,
prechodné bydlisko J. Z. č. XXX,
t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a
Ústave na výkon trestu odňatia slobody v I.,

je vinný, že

hoci mu z § 62 a nasl. zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svojho nezaopatreného syna X. E., narodeného XX. V. XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Komárno z 29. septembra 2008, č.k. 9C/84/2008-34, s právoplatnosťou od 29. októbra 2008, ktorým súd schválil dohodu oboch rodičov dieťaťa, sa obvinený zaviazal prispievať na jeho výživu mesačne sumou vo výške 1 000 Sk (tj. 33,19 eur), ktoré výživné mal zasielať vždy do 15. dňa príslušného mesiaca do rúk matky dieťaťa V. E., narodenej XX. M. XXXX v K., trvalé bydlisko Z. N., W. M. XXX, prechodné bydlisko Y., K. X, túto zákonnú povinnosť si bezdôvodne zavinene neplní od 2. februára 2011, kedy bol vyradený z príslušného úradu práce z evidencie nezamestnaných pre nespokojnosť, a neplní napriek tomu, že počas kritického obdobia bol opakovane zamestnaný v rôznych zamestnaniach, niektoré z týchto pomerov ukončil z vlastnej viny, a hoci mu tieto pracovné pomery umožňovali platiť výživné riadne a včas a v súdom schválenej sume, toto neplatil, počas nezamestnanosti sa uspokojil s príležitostnými ponukami a príjmom, ktorý mu objektívne neumožňoval riadne platiť výživné, napriek tomu nevyvinul žiadne úsilie, aby sa riadne zamestnal alebo aspoň zotrval v evidencii nezamestnaných na úrade práce ako možného sprostredkovateľa zamestnania, čím by si zvýšil svoje šance na trhu práce, okrem obdobia od 20. mája 2011 do 20. marca 2012, kedy bol znova zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie na príslušnom úrade práce a okrem obdobia od 30. júla 2012 do 1. septembra 2012, kedy bol obvinený práceneschopný, v oboch týchto obdobiach, v ktorých bol poberateľom len sociálnych dávok, z ktorých objektívne nemohol platiť výživné, čím v období od 2. februára 2011 do 20. februára 2014, kedy nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody a následne od 19. augusta 2014, kedy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody až do 23. júla 2015, kedy oprávnený syn dosiahol plnoletosť, zaostal na výživnom v celkovej sume 1.228,03 Eur, ktoré dlhuje matke oprávneného dieťaťa V. E. a v období od 24. júla 2015 do 4. augusta 2015, kedy bol obžalovaný vzatý do väzby, dlhuje už dospelému oprávnenému synovi X. E. výživné vo výške 11,08 Eur,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania, a to po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona v úmyselnej forme zavinenia.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 2, § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno podala obžalobu na V. E. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák.

Obžalovaný spáchanie skutku nepopieral, ale uviedol, že nechápe akoby mohol platiť výživné v čase, keď bol na ulici, keď si nemohol kúpiť ani rožok. Teraz má priateľku, aj robotu a vedel by výživné splácať. Naraz však nie je schopný zaplatiť výživné. Pracoval u rôznych zamestnávateľov, ale väčšinou ako brigádnik a zarábala rôzne sumy. Bol aj dlhšie práceneschopný. Nevie kde býva syn, len toľko vie, že v Y.. Ani nevie, kde chodí do školy.

Svedkyňa V. E. uviedla, že obžalovaný už niekoľko rokov neplatí výživné na syna X. a ani iným spôsobom neprispieva na jeho výživu. Ona je zamestnaná a zarába okolo 400 eur mesačne. X. študoval na M. odbornom učilišti v G.. Mala problémy so zabezpečením základných potrieb pre syna. Syn trpel núdzou, lebo si nemohol dovoliť také veci, ktoré si mohol dovoliť jeho spolužiaci. Dodala, že do Y. sa odsťahovala kvôli práci. Tam má len prechodné bydlisko.

Svedkyňa W. G., družka obžalovaného uviedla, že chcela by pomôcť obžalovanému zaplatiť zaostané výživné. Z uvedeného dôvodu súd odročil hlavné pojednávanie. Na ďalšom hlavnom pojednávaní svedkyňa oznámila súdu, že nepodarilo sa jej zohnať peniaze a preto zameškané výživné nevedela zaplatiť za obžalovaného.

Súd vypočul na hlavnom pojednávaní aj X. E., syna obžalovaného, ktorý medzičasom dovŕšil plnoletosť. Uviedol, že žiadne výživné od obžalovaného neobdržal. Dodal, že plnoletosť dovŕšil dňa 23.7.2015, ale svoje štúdium ukončil až v septembri 2015. Otec na neho výživné vôbec neplatil. Ani jeho matke, ani jemu a ani iným spôsobom na neho neprispieval. Nebol s ním v žiadnom kontakte. Matka si musela zohnať pôžičky, aby vedeli vyžiť. Väčšinou kvôli financiám nechodil do školy, preto školu ukončil neskôr. V súčasnosti je už zamestnaný, pracuje od 1.10.2015.

Z listinných dôvodov vyplýva, že rozsudkom tun. súdu 9C/84/2008-34 zo dňa 29.9.2008 bolo manželstvo rodičov X. E. rozvedené. On bol zverený do starostlivosti matky a obžalovaný bol zaviazaný na platenie výživného sumou 1 000 Sk, t.j. 33,19 eur mesačne. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 29.10.2010.

X. E. od 3.9.2012 do 31.8.2015 študoval na M. odbornej škole technickej v G..

Obžalovaný od 28.6.2012 do 6.7.2012 bol zamestnaný u spoločnosti B. servis -S.-Sk s.r.o. Q.. Pracovný pomer s ním bol rozviazaný v skúšobnej dobe ku dňu 6.7.2012. Obžalovaný od 22.3.2012 do 27.4.2012 bol zamestnaný u spoločnosti B. B. s.r.o. I. na základe dohody o vykonaní práce. Od 29.4.2012 do 31.12.2012 by mal pracovať na základe dohody o vykonaní práce u R. I. s.r.o. Z. Odpracoval tam len 1 mesiac. Od 11.4.2013 do 31.4.2013 mal uzavretú dohodu o vykonaní práce s S. T. s.r.o. Q..

Obžalovaný bol vedený na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od 22.1.2010 do 2.2.2011 a od 20.5.2011 do 20.3.2012. V oboch prípadoch bol vyradený z evidencie pre nespôluprácu. Bol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi od 1.6.2011 do 31.3.2012 ako jednotlivec. Matka dieťaťa nepoberala náhradné výživné na dieťa. Obžalovaný nevlastní nehnuteľnosti, ani motorové vozidlo. Bol práceneschopný od 30.7.2012 do 1.9.2012.

Obžalovaný bol viackrát súdne trestaný, ako aj priestupkovo postihnutý. Rozsudkom tun. súdu 3T/179/2009-107 zo dňa 7.1.2010 bol uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, výkon ktorého bol podmienčne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 roky. Zároveň mu bol uložený príkaz nepriblížiť sa k poškodenej V. E. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiať sa v blízkosti jej obydľia. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 7.1.2010.

Rozsudkom Okresného súdu Galanta č. 1T/70/2010 zo dňa 28.10.2013 bol menovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Zároveň bol zrušený výrok o trest v trestom rozkaze Okresného súdu Galanta 0T/33/2013 zo dňa 19.2.2013.

Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta 0T/36/2014 zo dňa 11.2.2014 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia v trvaní 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Trest nastúpil dňa 20.2.2014 a ukončil 18.8.2014.

Súd hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a dopustil sa ho obžalovaný. Obžalovaný nepopieral spáchanie skutku a je usvedčený výpoveďami svedkov, ako aj listinnými dôkazmi. Bolo preukázané, že obžalovaný napriek tomu, že bol zaviazaný rozsudkom tun. súdu 9C/84/2008-34 zo dňa 29.10.2008 na platenie výživného na svojho syna sumou 33,16 eur mesačne, túto svoju povinnosť neplní už niekoľko rokov. Výživné neplatil do rúk matky od 2.2.2011, kedy bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespôluprácu až do 23.7.2015, kedy jeho syn X. dovŕšil svoju plnoletosť. Výnimku tvoria obdobia od 20.5.2011 do 20.3.2012, kedy bol znova zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie a obdobie od 30.7.2012 do 1.9.2012, kedy bol práceneschopný. V týchto obdobiach poberal len sociálne dávky, z ktorých výživné nebol schopný platiť. Ďalšiu výnimku tvorí obdobie od 20.2.2014 do 19.8.2014, kedy bol vo výkone trestu odňatia slobody. Za obdobie od 2.2.2011 do 23.7.2015 prihladnuc na uvedené obdobia, kedy objektívne nemohol platiť výživné, vznikla zaostalosť na výživnom v sume 1228,03 eur, ktorú sumu by mal zaplatiť do rúk matky dieťaťa.

Súd zistil, že syn obžalovaného po dovŕšení plnoletosti ešte neukončil svoje štúdium na strednej škole a keďže sa vyjadril, že žiada od otca výživné, obžalovaný mu dlhuje na výživnom za obdobie od 23.7.2015 do 4.8.2015, kedy bol obžalovaný vzatý do väzby v tejto trestnej veci sumou 11,08 eur. Vzhľadom na zistené skutočnosti, súd upravil skutok uvedený v obžalobe.

Súd mal za to, že obžalovaný úmyselne a dlhší čas sa vyhýbal plateniu výživného. Vystriedal viac zamestnaný, niektoré ukončil z vlastnej viny, hoci keby bol mal zodpovednejší prístup k práci, mohol by v týchto zamestnaniach zotrvať, lebo tieto zamestnania mu umožňovali dosiahnuť príjmy, z ktorých by mohol platiť výživné. Obžalovaný neudržiaval žiadny kontakt so synom, vôbec ho nezaujímalo, z čoho syn žije. Ako to vyplýva z výpovede bývalej manželky obžalovaného a syna, syn trpel núdzou, lebo matka zo svojich príjmov nevedela mu zabezpečiť všetko, čo by potreboval.

Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. v úmyselnej forme zavinenia.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a na jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd poľahčujúce okolnosti u obžalovaného nezistil. Za príťažujúcu okolnosť považoval skutočnosť, že obžalovaný už bol súdne trestaný. Nakoľko u obžalovaného je daná prevaha príťažujúcich okolností, v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. dolná hranica trestnej sadzby sa zvyšuje o jednu tretinu. Vzhľadom na to, že obžalovaný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zák., nie je možné mu uložiť ďalší podmienený trest odňatia slobody. Súd preto uložil obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody, pričom mal za to, že dosiahnuť nápravu u obžalovaného je možné i uložením trestu na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby.

Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd pre výkon uloženého trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na tomto súde.